

Co jsem se smutnej natěšil

vánoční koleda z Martinic

Co jsem se smut-nej na-tě-šil na ten bo-ží Ště-drej ve-čír,
 že se na-jím ště-drov-nic, ne-u-žil jsem z to-ho nic.

2. Poslala mne moje žena
pro koření do Bydžova,
pro kvasnice do Prahy,
že u nás byly drahý.
3. Pro jabka jsem byl v Veselí,
neb u nás byly kyselý,
v Chomuticích u Frýdy
stavěl jsem se pro slívy.
4. Pro mandle a pro rozinky
musil jsem jít do Studýnky,
do Verchlábe pro papír,
to byl mrzutej špacír.
5. Tak jsem chodil celej tejden,
přišel jsem domů v Štědrej den,
koláče jsme napekli –
a jak jsme se ulekli.
6. Kvasnice byly zkažený,
koláče byly sražený,
žena zlostí skákala,
lopatou mne plácala.
7. Pak mě trochu vynadala:
„Ó, ty darebáku stará,
co ti za to udělám?
O svátcích ti jíst nedám!“
8. Nevěděl jsem jinou radu,
musel jsem jít na koladu,
ať si žena doma sní
ty koláče sražený!
9. Tak se na mě nehněvejte
a jeden koláč mi dejte,
třeba koláč s tvarohem,
já pudu s Pánem Bohem.

Jiný nápěv této krkonšské koledy s menšími textovými změnami zazpíval mi dne 19. 12. 1956 kapelník vrchlabské dechové hudby Oldřich Čermák.

vánoční koleda z Martinic

3. Pro kvasni-ce do Studýnky, v Jilemni-ci pro rozinky,
 5 ve Stu-den-ci u Plí-vy, sta-věl jsem se pro slí-vy.

6. ...

žena zlostí skákala,
 lopatou mě flákala.

7. A tu popadla vidlice,
 šťouchla mě do palice.

„Co ti letos udělám?“

...

9. Koledy mně dejte mnoho,
 nedržte mě tady dlouho,
 neb mám nohy přemrzlý,
 jak sochory železný.